

ВІЙСЬКОВІ ТЕРМІНИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ

Зайцева М.О., Петухова О.І. (м.Харків, Україна)

Тези присвячені деяким проблемам перекладу термінів у текстах на військову тематику. Військово-технічні терміни мають максимальне смислове навантаження і складають більшу частину військової лексики, тому правильний переклад військових матеріалів залежить значною мірою від правильного перекладу термінів.

Ключові слова: термін, військова лексика, смислове навантаження.

Питання галузевого перекладу взагалі та військового перекладу зокрема постійно знаходяться у центрі уваги фахівців з перекладу [6; 5; 7], але особливості перекладу конкретного жанру або конкретної групи текстів наразі залишаються поза сферою інтересів дослідників. Тим не менш вивчення структурних та лінгвістичних особливостей військових текстів в аспекті перекладу є особливо актуальним на цьому етапі розвитку армії та ВВ МВС України. Це пояснюється певною низкою факторів:

По-перше, широке міжнародне співробітництво у військовій сфері вимагає відповідних знань структури та особливостей міжнародної документації. По-друге, за цим напрямком бракує літератури, довідників, та словників для подолання цієї проблеми. По-третє, інтеграція України у Європейський союз, НАТО та участь у миротворчих операціях ООН потребує стандартизації у сфері бойових документів, які мають забезпечувати згуртовану роботу між військовими контингентами з різних країн.

Мета роботи – дослідити лексичні особливості перекладу військових текстів. Досягнення окресленої мети потребує розв'язання наступного завдання: з'ясувати основні принципи та особливості перекладу військових текстів на сучасному етапі.

Ретельний аналіз військової термінології показав її неоднорідність. Поряд з однозначними термінами, що мають точні та чіткі семантичні межі, є багатозначні терміни, наприклад, термін «security» означає «охорона, забезпечення, бойове забезпечення; забезпеченість; безпека, засекреченість; контррозвідка»; терміни «unit» і «command» мають до десяти і більше значень [1], тому багатозначність навіть однокомпонентних термінів ускладнює їх правильний переклад, адекватність якого повністю залежить від контексту і ситуації. З точки зору труднощів розуміння та перекладу військові терміни можна розділити на три групи [7]:

1. Терміни, що позначають реалії іноземної дійсності. Розуміння і переклад термінів цієї групи не становлять особливих труднощів.
2. Терміни, що позначають реалії іноземної дійсності, які відсутні в українській дійсності, але мають загальноприйняті українські термінологічні еквіваленти. Адекватний переклад таких термінів досягається шляхом підбору відповідних українських аналогів.
3. Терміни, що позначають реалії іноземної дійсності, які відсутні в українській дійсності і не мають загальноприйнятих українських термінологічних еквівалентів. Переклад цих

термінів становить найбільшу трудність, оскільки правильний переклад не може бути зроблений без ретельного, часом навіть етимологічного аналізу його компонентів.

Необхідно відмітити, що основна помилка при перекладі подібних термінів полягає в тому, що перекладачі іноді прагнуть знайти буквальну відповідність іноземному терміну. Такий підхід є не зовсім правильним, тому що, по-перше, стирається специфіка реалій іноземної армії, а, по-друге, може виникнути помилка, оскільки ці терміни можуть виражати поняття, характерні тільки для цієї армії, і тому не відповідати реаліям, прийнятим в українській армії [3]. Ще однією помилкою перекладача є дослівний переклад, коли англійський термін або його компоненти аналогічні українському терміну, але мають інше значення. При перекладі слід також завжди враховувати реальне значення терміну в конкретній обстановці, в даному контексті.

Отже, у ході дослідження було з'ясовано, що правильний переклад військових матеріалів залежить значною мірою від правильного перекладу термінів, тому що більшу частину військової лексики займають військово-технічні терміни з максимальним смисловим навантаженням.

ЛІТЕРАТУРА: 1. Даниленко В. П. и др. Лингвистический аспект стандартизации терминологии. – М., 1993. – 127 с. 2. Драко М. В. Чтение и перевод английской научной и технической литературы: Лексика, грамматика, фонетика, упражнения. — Мн.: ООО «Попурри», 1997. – 608 с. 3. Виноградов В.С. Введение в переводоведение: Общие и лексические вопросы. – М.: Изд-во ИОСО РАО, 2001. – 233 с. 4. Казакова Т.А. Практические основы перевода. Спб.: Изд-во «Союз», 2001. – 186 с. 5. Комисаров В.Н. Современное переводоведение. Учебное пособие. М.: ЗГС, 2002. – 424 с. 6. Коштілов В.В. Теорія і практика перекладу. – К.: Вид-во КДУ, 1982. – 165 с. 7. Латышев Л.К. Перевод: проблемы, теории, практики и методики преподавания. – М.: Просвещение, 1988. – 160 с.

УДК 378:004.738.5

ЭЛЕМЕНТЫ E-LEARNING В СОВРЕМЕННОМ ОБРАЗОВАНИИ

Ивахненко А.А. (г. Харьков, Украина)

В качестве основных элементов электронного обучения можно считать: дистанционные и он-лайн курсы; сопровождение лекции слайдами и видеосюжетами; введение электронной системы тестирования; проведение он-лайн консультаций с преподавателем и др.

Ключевые слова: E-learning, дистанционное обучение, он-лайн курсы, электронная система тестирования, социальные сети в образовании

В последнее время все больше внимания уделяется внедрению электронных средств обучения в высшее образование [1; 2]. Это и полностью дистанционные и он-лайн курсы, система электронных тестов, удаленное общение преподавателей со студентами с помощью социальных сетей и/или внутренней сети соответствующего